

februar 1889. Efter to vintre på almindelig højskole, to på Askov udvidede højskole, 1912–15 lærer på Levring højskole, 1917–18 lokalredaktør for Vestkysten i Vardø, overtog han 1923 slægtsgården og blev gift med en lærerdatter fra sognet, Nanna Møller, som blev ham en uvurderlig støtte og medhjælp.

Efter svære sygehusophold, afbrudt af bedringsperioder, døde han i sit hjem 27. marts 1973. Ikke blot familien føler tabet. Historisk Samfund har mistet en aldrig svigtende støtte og ven, Danmark en god og trofast søn.

Æret være hans minde.

H. K. Kristensen.

**Christa
Heltberg Kvist**

Da lokalhistorikeren, lærer John Kvist, som i en årække var medlem af Historisk Samfunds bestyrelse og dets kasserer, efterhånden mistede synet, trådte hans tapre hustru, fru Kvist, hjælpende til og passede gennem årene regnskabet lige til 1968, de sidste år under sit eget navn, idet hun 1964, da John Kvist fra-

trådte, blev valgt til kasserer, hvad hun i virkeligheden, som nævnt, længe havde været, og hun passede arbejdet med dygtighed og energi, glædede sig, når der kom nye medlemmer, og samfundets arbejde påskønnedes.

Christa Heltberg Kvist er født 2. februar 1897 i Sønder sø sogn på Nordfyn og er datter af daværende gårdejer Anders Heltberg, senere ansat ved en brødfabrik i København, og i vuggegave havde hun fået rige evner og en stærk vilje. Efter en uddannelse på handelshøjskole blev hun bogholder på skolehjemmet Landerupgård, hvor hun lærte Kvist at kende. Han var dengang lærer der. 13. maj 1921 blev de gift i Vartov, og hun blev lærerkone i Kragelund, Bække sogn, hvor ægteparret virkede til 1954, hvorefter de flyttede til Egtved som pensionister.

Foruden at passe hjem og børn og en stor mønster-værdig have blev hun Kvists uundværlige hjælper, i 30 år var hun med i skolen i næsten alle timer, og ganske afgørende var hun som hans hjælper ved hans historiske arbejde. Hun havde lært sig at læse den gotiske skrift, dens forkortelser og finesser. Når Kvist i arkiverne havde afgivet sine bestillinger, indlæste hun på bånd de afsnit, han ville benytte. Ved gennemgang af litteratur var hun ligeledes hans hjælper og oplæser. I sjældnen grad gjaldt det her, at hun var »hans øjnes lys.« Hun har således ydet et væsentlig bidrag til hans omfattende arbejde med den lokale historie. Også af den grund vil Historisk Samfund mindes hende med beundring og tak.

Levende interesseret, med i nutidens rørelser, belæst, men selvstændig dømmende, undertiden provokerende, overkommende det næsten utrolige, djærv og stærk og dog beskeden var hun en festlig arbejdsfælle og veninde. Hun var en kvinde af format.

Mindeord

Den 16. december 1972 var hun på juleindkøb i brugsforeningen. På vejen hjem ramte døden hende, en blodprop gjorde pludselig ende på hendes til det sidste virksomme liv.

Æret være hendes minde.

H. K. Kristensen.